

Fremsat den 16. marts 2022 af Leif Lahn Jensen (S), Thomas Danielsen (V), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Andreas Steenberg (RV), Peder Hvelplund (EL), Mai Mercado (KF), Peter Skaarup (DF), Peter Seier Christensen (NB), Ole Birk Olesen (LA), Susanne Zimmer (FG), Torsten Gejl (ALT), Jens Rohde (KD), Aaja Chemnitz Larsen (IA), Karina Adsbøl (UFG), Lise Bech (UFG), Liselott Blixt (UFG), Lars Løkke Rasmussen (V) og Hans Kristian Skibby (UFG)

Forslag til folketingsbeslutning

om ligestilling i lønforhold mellem offentlige fag (borgerforslag)

Med dette borgerforslag ønsker vi at forpligte regeringen til politisk handling. Vi foreslår, at regeringen indkalder til trepartsforhandlinger hurtigst muligt med henblik på at skabe ligestilling i lønforhold mellem offentlige fag.

De kvindedominerede fags løn blev fastlåst, da de samlet set blev indplaceret nederst i lønhierarkiet med tjeneste-

mandsreformen i 1969. Placeringen bliver cementeret gang på gang med rammesætningen for den danske model på det offentlige område. Det politisk skabte lønefterslæb kan ikke udlignes gennem overenskomstforhandlinger. Derfor kræver det politisk handling.

Bemærkninger til forslaget

Den historiske årsag: Tjenestemandsreformens jerngreb om løndannelsen.

Den nuværende værdisætning af kvindedominerede fag er i høj grad et resultat af tjenestemandsreformen fra 1969, hvor datidens politikere indplacerede offentlige faggrupper på løntrin og generelt indplacerede kvindedominerede faggrupper lavest. Det er dokumenteret i undersøgelsen fra Institut for Menneskerettigheder fra 2020 af ph.d. Astrid Elkjær Sørensen (»Kvindedefag i historisk skruetvinger - En analyse af Tjenestemandsreformens betydning for hierarkiet i offentlige lønninger fra 1969 til 2019«, Institut for Menneskerettigheder, 2020).

Cementeringen af lønhierarkiet: Den danske model på det offentlige område.

Den danske model på det offentlige område fastholder de kvindedominerede fag nederst i hierarkiet. Værdisætningen på tværs af de kvindedominerede fag er fortsat så lav, at det er praktisk umuligt at løfte dem til en tidssvarende løn inden for rammerne af den danske forhandlingsmodel på det offentlige område.

Resultatet: Velfærdssamfundets rekrutterings- og fastholdelsesproblemer.

I dag er der massive rekrutterings- og fastholdelsesproblemer i flere fag på det offentlige arbejdsmarked. Det er svært at besætte stillinger til f.eks. pædagog, jordemoder og sygeplejerske. Ligeledes er ansøgstallet til velfærdsuddannelserne faldende. Det er en politisk opgave at sikre, at den danske velfærdsstat kan tiltrække kvalificeret personale.

Det er et politisk ansvar at skabe ligestilling i lønforholdene på det offentlige arbejdsmarked.

Hvis en ulighed eksisterer længe nok, kan det forveksles med en naturlov. Det er tjenestemandsreformen fra 1969 ikke. Den blev skabt politisk, og konsekvenserne kan kun løses politisk. Folketinget bør indkalde til trepartsforhandlinger og tage et nødvendigt opgør med strukturel uligeløn i Danmark.

Derfor står vi sammen: Socialrådgivere, jordemødre, pædagoger og sygeplejersker på vegne af alle berørte faggrupper på det offentlige arbejdsmarked og den samlede ligelønsbevægelse.

Om fremsættelsen i Folketinget

Forslagsstillerne i Folketinget bemærker, at der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendegivelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet som beslutningsforslag i Folketinget. Borgerforslaget er oprindeligt indgivet af Susanne Both, København, som hovedstiller med Christine Beckett Olsen, Greve, Frida Pernille Groth Rasmussen, København, Anni Jessen Spiele, Ballerup, Marie Pallesgaard Vithen, København, Marie Vedsted Christiansen, Gentofte, Ina Hartmann Hansen, Aarhus, Vibeke Kline Lange Frost, København, og Katrine Louise Vilien, København, som medstillere. Forslagsstillernes fremsættelse af forslaget for Folketinget er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen for borgerforslag. Fremsættelsen kan således ikke tages som udtryk for, at forslagsstillerne nødvendigvis støtter forslagets indhold.

Skriftlig fremsættelse

Leif Lahn Jensen (S), Thomas Danielsen (V), Peter Skaarup (DF), Karina Lorentzen Dehnhardt (SF), Andreas Steenberg (RV), Peder Hvelplund (EL), Mai Mercado (KF), Peter Seier Christensen (NB), Ole Birk Olesen (LA), Susanne Zimmer (FG), Torsten Gejl (ALT), Jens Rohde (KD), Aaja Chemnitz Larsen (IA), Karina Adsbøl (UFG), Lise Bech (UFG), Liselott Blixt (UFG), Lars Løkke Rasmussen (V) og Hans Kristian Skibby (UFG):

Vi tillader os herved at fremsætte:

Forslag til folketingsbeslutning om ligestilling i lønforhold mellem offentlige fag (borgerforslag).

(Beslutningsforslag nr. B 190)

Der er tale om et borgerforslag, som inden for den fastsatte frist har opnået det antal støttetilkendegivelser fra borgere, som kræves for at få forslaget fremsat og behandlet

som beslutningsforslag i Folketinget. Fremsættelsen er alene udtryk for, at forslagsstillerne på vegne af de partier, som støtter borgerforslagsordningen, påtager sig at opfylde en nødvendig betingelse for, at borgerforslaget kan blive behandlet i Folketinget i overensstemmelse med intentionerne bag ordningen for borgerforslag. Fremsættelsen kan således ikke tages som udtryk for, at forslagsstillerne nødvendigvis støtter forslagens indhold.